

Nr 270.

Av herr **Lindhagen**, om kyrklig jords upplåtelse med tomträtt.

I propositionen nr 166 om tillstånd till försäljning av kyrklig jord stadgas i den föreslagna lagändringen under § 4: »Där för särskilt fall omständigheterna därtill föranleda, må medgivande lämnas till upplåtelse med tomträtt av tomt å till kyrklig jord hörande område, som i stadgad ordning blivit planlagt för bebyggande».

Tomträtten har skapats för att det allmänna skulle för den levande generationen och kommande släktens välfärd behålla äganderätten till sin egen jord och icke slumpa bort den i enskilda spekulationsmarknaden till ovissa öden. På Stockholms stads lantegendomar har nu tomträtten blivit utbyggd som allmänt upplåtelsesätt av tomter till såväl egna hem som hyreshus. Det har under årens lopp stått strid därom. Men tomträtten har kämpat sig igenom och 1937 på våren enades alla partier om att samfällt följa tomträttens begagnande även i fortsättningen.

Det har nämligen befunnits att så som den organiserats av huvudstaden den innefattar en reformerad äganderätt även för den enskilde, till gagn både för denne och det allmänna. Även kreditkassorna ha inom huvudstaden nu kommit underfund med, att tomträtten är en lika trygg säkerhet för lån, som den gamla spekulativa äganderätten till själva jorden.

Det hemställes därför,

att riksdagen ville besluta följande lydelse av 4 § i lagförslaget:

»Upplåtelse av tomt å till kyrklig jord hörande område, som i stadgad ordning blivit planlagt för bebyggande, bör upplåtas med tomträtt, där ej för särskilt fall omständigheterna annorledes föranleda.»

Stockholm den 19 mars 1938.

Carl Lindhagen.